

Zbirka medijskih objav
JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI,
17. 01. 2012 do
19. 01. 2012

Število objav: 7
Tiskani mediji: 3
Splet: 2
Radijske postaje: 2
Televizijske postaje: 0
Teletekst: 0

Spremljane teme:
Festival mlade literature Urška
Javni sklad RS za kulturne dejavnosti

Seznam objav v zbirki:

		Naslov	Ljubiteljska kultura tudi v krizi ne usiha	
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	Pomurje.si (Splet); 0		
	Rubrika / Datum	Ostalo, 17. 01. 2012		
Stran v zbirki 3	Avtor	Rodež Rituper Nana A.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	In flora Pretorske palače	
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	Podpalmo.si (Splet); 0		
	Rubrika / Datum	Novice, 18. 01. 2012		
Stran v zbirki 5	Avtor	Palčič Mateja		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	Aktualni program tolminske izpostave JSKD		
Zaporedna št. 3	Medij; Doseg	Primorski val; 0	11:00	Trajanje: 2 min	
	Rubrika / Datum	Regijske novice, 18. 01. 2012			
Stran v zbirki 6	Avtor	Batistuta Miloš			
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti			

		Naslov	Kranjski mestni svetniki so se zbrali na prvi seji v letu 2012		
Zaporedna št. 4	Medij; Doseg	Radio Kranj; 9000	18:00	Trajanje: 1 min	
	Rubrika / Datum	Gorenjska danes, 18. 01. 2012			
Stran v zbirki 7	Avtor	Šalomon Peter			
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti			

		Naslov	Juan Vasle v Trebnjem		
Zaporedna št. 5	Medij; Doseg	Dolenjski list; 54000	Stran: 7	Površina: 49 cm ²	
	Rubrika / Datum	Iz naših občin, 19. 01. 2012			
Stran v zbirki 8	Avtor	neznan avtor			
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti			

		Naslov	Besede so oživele na platnu		
Zaporedna št. 6	Medij; Doseg	Dolenjski list; 54000	Stran: 10	Površina: 198 cm ²	
	Rubrika / Datum	Iz naših občin, 19. 01. 2012			
Stran v zbirki 9	Avtor	Kerin A.			
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, Festival mlade literature Urška			

		Naslov	Ostržek je kot Kafka		
Zaporedna št. 7	Medij; Doseg	Obrazi; 59000	Stran: 43	Površina: 1766 cm ²	
	Rubrika / Datum	Ostalo, 19. 01. 2012			
Stran v zbirki 10	Avtor	Sajovic Kaja			
	Teme	Festival mlade literature Urška			

Ljubiteljska kultura tudi v krizi ne usiha torek, 17.01.2012

avtor: A. Nana Rituper Rodež

Deluje 70 aktivnih kulturnih društev, ki so bogat spekter kulturnega izražanja – Kultura živahna tudi po zaslugi inovativnosti in prizadevanja ljubiteljskih kulturnikov

V tem negotovem času, ko bi pomislili, da se ljudje zaradi stisk vse bolj zapirajo za štiri zidove, sta spet živahnejša ljubiteljska kulturna ustvarjalnost in druženje, še posebno po vaseh, ugotavlja Geza Kišfalvi, vodja Območne izpostave Javnega sklada republike Slovenije za ljubiteljske dejavnosti Murska Sobota (JSKD). Izpostava sklada, ena od 50 slovenskih, podpira mrežo kulturnih društev ljubiteljske dejavnosti od Beltinec do Goričkega, kjer je registriranih in aktivnih okoli 70 glasbenih, likovnih, literarnih, plesnih,

gledaliških in drugih kulturnih skupin, ki ohranjajo tradicijo ali se ukvarjajo s sodobnejšimi oblikami izražanja. Vsako leto pa se registrirajo vsaj dve, tri nove kulturne skupine.

Skupine dobro in kakovostno delajo, svojo ustvarjalnost pa predstavljajo na nastopih, prireditvah in gostovanjih, udeležujejo pa se tudi srečanj in revij, ki jih pripravlja JSKD, pravi Kišfalvi. Sklad zanje pripravlja tudi izobraževanja in na srečanja povabi strokovne sodelavce za posamezna področja, ki kulturnikom in mentorjem dajo nasvete in navodila za nadaljnje delo. Najboljši se predstavijo na letnem regijskem srečanju štirih pomurskih izpostav, selektorji pa najboljše na regijskem uvrstijo na državna srečanja. Lansko leto se sicer nobena od odraslih kulturnih skupin ni uvrstila na državno srečanje, zato pa so se uvrstile štiri osnovnošolske skupine: otroška folklorna skupina iz Beltinec, lutkovna skupina Osnovne šole IV. iz Murske Sobotice ter plesni skupini OŠ Puconci in Osnovne šole II Murska Sobota.

Sofinanciranje ljubiteljske kulturne dejavnosti

Kriza v gospodarstvu se pozna tudi pri sofinanciranju ljubiteljske dejavnosti, se strinja Kišfalvi. Višina sredstev, ki jih prejmejo kulturna društva in skupine, je najbolj odvisna od lokalne skupnosti in naklonjenosti županov kulturnim in družbenim dejavnostim. JSKD spodbuja in omogoča delovanje z javnimi razpisi za financiranje projektov, nakup opreme ali obnovo in investicije v prostore, na katerih so tudi pomurske skupine kar uspešne. Če pa se kakšna skupina uvrsti na državno srečanje, ji prispevajo za prevoz. Kišfalvi: »Kljub težkemu gospodarskemu stanju se podjetja odzovejo našim prošnjam za sponzorstvo in donatorstvo.« Nekaj sredstev pa skupine zberejo z vstopninami, za izvedbo predstav, koncertov in predvsem za delovanje skupine pa člani društev in krajani vložijo veliko lastnega dela in prizadevanj. To je nedvomno tisto, kar v družbi krepi povezovanje in druženje.

Ljubiteljske kulturne skupine so s svojim bogatim spektrom izražanja pomemben dejavnik pri kulturnem udejstvovanju številnih krajev po Sloveniji. Čeprav se nam včasih zdi, da se ljudje vse bolj zapirajo za štiri zidove, Kišfalvi ugotavlja, da se v tem času spet oživlja ljubiteljska dejavnost in da se ljudje na vaseh vedno bolj srečujejo. »Pa ne samo na vaseh, ampak tudi v Soboti je veliko aktivnih in uspešnih društev.« Vključujejo se tudi mladi, ki začnejo delovati v osnovnih šolah, kasneje pa se vključijo v lokalna kulturna društva. Ljubiteljska kulturna društva pa so pomembna tudi zato, ker so ravno v njih začeli danes uveljavljeni kulturniki in gledališčniki. »Igralci Dario Varga, Gorazd Žilavec, Nataša Matjašec ... vsi so začeli pri KUD-u Štefana Kovača Murska Sobota. Tu se mladi preizkusijo in spoznajo, ali je to res tisto, kar si želijo.«

Vso paleto delovanja kulturnih društev in ljubiteljskega JSKD-ja v Murski Soboti pa bomo lahko spoznali na revijah ali prireditvah v okviru projekta Harmonijam, s katerim bodo sodelovali v okviru Evropske prestolnice kulture 2012. Društva bodo gostovala tudi v partnerskih in pobratenih mestih, tuje skupine pa se bodo predstavile tudi pri nas.

sreda, 18.01.2012 ob 13:28 | Avtor: Mateja Palčič

In flora Pretorske palače

 kultura komentarji () galerija slik (4)

 Všeč mi je

Območna izpostava Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti Koper je v četrtek, 12. januarja 2012, v Pretorski palači v Kopru otvorila razstavo "in flora", ki povezuje slikarska dela Core Chiavedale in Lare Marconi ter fotografije Vida Jeranka.

Serija del, treh navidezno različnih avtorjev, združuje intimen odnos do narave in njena globlja simbolna sporočilnost. Vsak ustvarjalec na svojstven način ter z uporabo različnega medija se gledalcu predstavi z vključitvijo elementov iz narave, ki ustvarjenim delom dodelijo poseben pečat.

Na otvoritvi sta spremljevalni gledališki program pripravila Ksenija Jambrošič in Mitja Jurinčič.

Razstava bo v Pretorski palači na ogled do 18. februarja 2012.

Galerija slik

Aktualni program tolminske izpostave JSKD

RA PRIMORSKI VAL, 18.01.2012, REGIJSKE NOVICE, 11.00

Tolminska izpostava **Javnega sklada za kulturne dejavnosti** je ena izmed 59-ih izpostav po vsej državi, tudi v tem trenutku pa nudijo bogat izbor programov in delavnic.

MILOŠ BATISTUTA: **Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti** je bil ustanovljen leta 1996 kot sklad Republike Slovenije za ljubiteljske dejavnosti, leta 2000 pa je prevzel obstoječe ime. Sklad pripravlja mnoge programe na različnih področjih, v glasbi, gledališču, folklori, filmu, sodobnem plesu, likovnem področju, literaturi in drugje. So pomemben podpornik društvenih in drugih neinstitucionalnih kulturnih dejavnosti. Tolminska izpostava deluje na področju vseh treh posoških občin in je ena izmed 59 izpostav v državi. Ali je pozimi program dela bolj bogat kot sicer? Odgovarja Silva Seljak, vodja tolminske izpostave. SILVA SELJAK: To je zelo relativno vprašanje. Dejansko se program začne s sezono in s septembrom, oktobrom mi pričujemo z različnimi delavnicami. Tako se v januarju, februarju nadaljujejo, vzporedno pa se že pripravljajo programska srečanja in pregledna srečanja, kjer se predstavljajo potem različna kulturna društva.

BATISTUTA: No, v tem trenutku, kaj je najbolj aktualno?

SELJAK: Aktualno smo začeli s prejšnjim vikendom, če lahko tako rečem. Začeli smo z zborovodsko šolo za pevce, ki jo bodo udeleženci obiskovali kar 20 srečanj po dve šolski uri, vodi pa jih Erika Bizjak. Potem je bil zelo delaven celotni vikend, sobota in nedelja, izvajala se je delavnica tehnika govora, v Kobaridu je potekala zborovodska delavnica s Stojanom Kuratom in Martino Burger, prav tako bo naslednja sobota in nedelja zelo delavni, zborovodska delavnico bo vodil Ambrož Čopi, potekala pa bo v Tolminu. Če pa še omenim, da ne bo slišat, kot da se pri nas pretežno samo poje, začnemo v ponedeljek nadaljevalni tečaj keramike, to bo potekalo v Kobaridu, vodila bo Petra Škerjanc, tema pa je dekorativne tehnike, in potem so delavnice namenjene dve soboti folklornim skupinam in potem še gledališke delavnice v Bovcu.

BATISTUTA: Na področju tolminske izpostave deluje več kot 70 kulturnih društev v občinah Bovec, Kobarid in Tolmin. V občini Tolmin deluje 33 kulturnih društev oziroma skupin za odrasle, na Kobariškem in Bovškem pa po 12 društev, ob tem pa ne smemo pozabiti tudi na otroške skupine.

Kranjski mestni svetniki so se zbrali na prvi seji v letu 2012

RA KRANJ, 18. 01. 2012, GORENJSKA DANES, 18:00

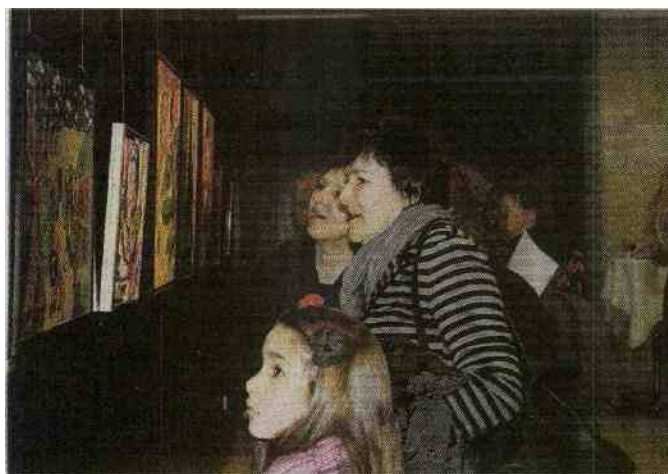
Na prvi seji v letu 2012 so se zbrali kranjski mestni svetniki. Sejo spremlja Peter Šalamon.

PETER ŠALAMON: Kljub temu, da je na začetku kazalo slabo, so svetniki že pri zadnji, osmi točki prve seje v letu 2012. Tako so že potrdili imenovanja predstavnikov Mestne občine Kranj v Svet območne izpostave **Javnega sklada za kulturne dejavnosti**, prav tako so potrdili Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ureditvi cestnega prometa v Mestni občini Kranj, ki bo omogočil učinkovitejše delo nadzornih organov. Na seji so obravnavali tudi reševanje problematike otroškega varstva. Podali so tudi koncesijo za opravljanje zobozdravstvenega varstva odraslih v prostorih Zobne poliklinike Kranj, prav tako pa so podali soglasje k ceni storitev pomoči na domu v Mestni občini Kranj za letošnje leto. Ta se za uporabnike ne spreminja in ostaja pri štirih evrih in dvajset centov.

Juan Vasle v Trebnjem

TREBNJE - V petek zvečer sta Zveza kulturnih društev Trebnje in območna izpostava **JSKD** gostila argentinskega rojaka Juana Vasleta, pevca in novinarja, ki je zaposlen v ljubljanski operi kot član solističnega ansambla. Posnel je štiri zgoščenke in napisal tri knjige. S pianistom Ivanom Vombergarjem sta v prvem delu koncerta izvedla argentinske in brazilske pesmi. V drugem delu koncerta pa je Vasle ob pianistu interpretiral različne pesmi iz slovenske glasbene dediščine. Navdušeni in hvaležni obiskovalci, okoli 100 jih je bilo, so z močnim aplavzom dobili še izvrsten dodatek iz opere Don Carlos arijo Kralj Filip, je sporočila Mojca Femec z **JSKD**. V prihodnjem mesecu se v Trebnjem obetata še dva zanimiva dogodka: najprej bodo meščane obiskali kurenti, konec februarja pa naj bi prišel tudi priljubljeni humorist Denis Avdić.

Regijska likovna razstava bo v krškem kulturnem domu na ogled do 13. februarja. (Foto: A. Kerin)

Besede so oživele na platnu

V Kulturnem domu Krško odprli regijsko likovno razstavo Tekst v podobi – Dela 18 avtorjev

KRŠKO – Kako se lahko besede oziroma tekst prelijejo na slikarsko platno? Odgovor na to vprašanje ponuja pretekli teden odprta regijska razstava likovnih ustvarjalcev iz Posavja, Dolenjske in Bele krajine, ki so v Kulturnem domu Krško na ogled postavili svoja videnja in občutenja te zanimive tematike.

Razpis za bienalno razstavo je že tretje leto zapored pripravil Javni sklad za kulturne dejavnosti (JSKD), letošnja tema pa je bila Tekst v podobi. Za območje Posavja, Dolenjske in Bele krajine, kamor spadajo območne izpostave Trebnje, Novo mesto, Metlika, Črnomelj, Sevnica, Brežice in Krško, je organizacijo prevzela krška enota. Na razpis se je prijavilo 30 avtorjev, od 51 prejetih likovnih del pa je selektorica razstave, kustosinja in likovna kritičarka Monika Ivančič Fajfar, izbrala 24 del 18 avtorjev. Ti so z različnimi tehnikami poskušali črke oziroma besede uporabiti kot element likovnega dela. Nekateri so ob tem interpretirali družbenokritične vsebine, spet drugi pa so

raziskovali umetniško vrednost tekstovnih znakov.

Kot je poudarila vodja krške izpostave JSKD Sonja Levičar, je namen razstave prikazati kakovostne rezultate ljubiteljske likovne ustvarjalnosti in rast likovne produkcije, pri tem pa je pomembno, da razpisana tema ni omejevala ne vsebine ne sloga. »Ustvarjalci so se svobodno odločili za katerokoli vsebino, slogovni izraz, tehniko, ploskovni ali prostorski način oblikovanja, le zapis je moral ostati prepoznaven element pri oblikovanju likovnega dela in s tem nosilec vizualnega sporočila.«

Sredi prejšnjega tedna odprta razstava je ena izmed osmih regijskih razstav v Sloveniji, ki si jih bo ogledal tudi državni selektor. Najboljša dela se bodo na koncu uvrstila na državno razstavo, ki bo pod okriljem Mednarodnega festivala mlade literature Urška in Evropske prestolnice kulture 2012 oktobra odprla svoja vrata v Slovenji Gradcu.

A. Kerin

Janez Grm, pisatelj kratke proze

OSTRŽEK JE KOT KAFKA

Janez Grm, 31-letni študent primerjalne književnosti, kar sicer ne zveni tako impresivno kot njegovi uspehi zunaj klopi Filozofske fakultete, se je v zadnjih dveh letih uveljavil kot eden najbolj nadarjenih mladih avtorjev, za katere niste še nikoli slišali.

Svojimi izjemno intrigantnimi, pogosto konverzivnimi zgodbami, v katerih ne manjkajo elementov nasilja, spolnosti in črnega humorja, je zmagal na prozih mnogobojnih, na natečajih založbe Sanje in na festivalu Urška. Igral je v vrsti amaterskih kratkih filmov, riše pa tudi strip za mesečnik 20 minut. V prostem času svojim 30 skrbno izbranim prijateljem na Facebooku objavlja povezave do šova Stephena Colberta, najbolj nenavadnih znanstvenih odkritij, galerije pravljčnih hišk na drevesu ali pa svoj izbor »zvezdnških dvojnikov«, v katerih, denimo, nastopata Josip Jurčič ali Alma Karlin.

Iskreno rečeno, pisanje kratkih zgodb v Sloveniji (pa najbrž tudi drugod) ni nekaj, kar bi človeku prineslo kake blazne denarce ali vsesplošno slavo. Kakšni ljudje se najdejo med pisci kratke proze?

S postavko, da v pisanju kratke proze ni denarja ne slovesa, se sploh ne strinjam. Nekaj naših najbolj znanih piscev v zgodovini pa vse do danes je ravno piscev kratke proze. Od Cankarja prek Preglja do Lemaičeve. Za kakšno jahto verjetno nihče med nami ne bo nikoli zaslužil, sicer pa, kdo sploh bo? Med pisci kratke proze se najdejo ljudje z vseh vetrov, večinoma pa so to ljudje, ki imajo nasploh radi zgodbe, pa naj bodo te na papirju ali na zaslону. Tako jih imajo radi, da se še sami želijo poskusiti v njihovem ustvarjanju.

Vaši uspehi na tem področju so izjemni. Kakšna je pravzaprav konkurenca?

Konkurenca se mi zdi kar konkretna. Vedno znova sem presenečen, ko ugotavljam, kako kvalitetne avtorje in avtorice premagujem. Dostikrat je na natečajih in tekmovanjih seveda odvisno od specifičnega okusa žirije. V

glavnem sem uspešen v zadnjih dveh letih, pred tem pa je bilo dolgo večletno sušno obdobje, ko sem sicer posejal dosti semena, sadov pa je bilo bolj malo.

Mama ene od tekmovalk se je pritožila zaradi vaše zgodbe Pojdita z menoj. So zgodbe s tovrstno tematiko – kot je ta kratka zgodba o pedofilu – tak tabu? Kako odprta je pisateljska srenja, kako odprta družba do teh kontroverznih tematik?

Po mojih redkih mešanjih s pisateljsko srenjo bi si drznil trditi, da so avtorji izjemno razumevajoče občinstvo, ki jih zanima predvsem kvalitetno pisanje. Je pa res, da se v omenjeni zgodbi pojavlja motiv spolne zlorabe, kar je ena zadnjih občutljivih tematik sodobne družbe, zato je skoraj razumljivo, da lahko koga malo preveč pogreje v drobno.

»Pri svojih letih imam čedalje manj vzornikov, vse več pa je avtorjev, ki sem jih že nekako vsrkal v svoj ustvarjalni jaz, tako da sploh ne vem več, iz katerega studenta zajemam, ko pišem neko zgodbo.«

☞ Vaše zgodbe so polne nasilja, erotičnih elementov, okrutnosti ... Praviijo, da pisatelji v svoje zgodbe pogosto vnašajo svoje zatrte, nepotešene strasti ... Koliko je v tem resnice?

Težko si predstavljam, da bi nekdo dobro pisal o nečem, kar ga ne zanima. Ne gre samo za spolnost in nasilje, je pa res, da sta to pogosti tematiki v mojem pisanju. Mislim, da pri meni ne gre toliko za zatrte kot za preusmerjene strasti. Premnogih stvari v svojih zgodbah se nikakor ne bi loteval, imam previsoko etično-moralno držo. Ampak na papirju super učinkujejo. Všeč so mi in drugim tudi. Ljudi take stvari nasploh privlačijo. Večkrat se čudim, ko naletim na ljudi, ki jih spolnost in nasilje, pa naj bo fizično ali psihično, ne zanimata. Nekateri se nad njima naslanjajo, drugi zgražajo. Ampak fascinacija ostaja. Hudič je tako in tako zanimivejši od Boga.

☞ Imate kakšnega literarnega vzornika?

Pri svojih letih imam čedalje manj vzornikov, vse več pa je avtorjev, ki sem jih že nekako vsrkal v svoj ustvarjalni jaz, tako da sploh ne vem več, iz katerega studenca zajemam, ko pišem neko zgodbo. K nekaterim avtorjem se vračam vedno znova: k Borgesu, Chrichtonu, Woolfovi, čeprav po mojem mnenju sploh ni treba prebrati nobenih drugih knjig, razen Biblije, Epa o Gilgamešu in Ostržka. Vse, kar bi Nezemljan hotel izvedeti o človeški naravi, se skriva tu notri.

☞ Razložite mi to malce natančneje – kateri bistveni nauk bi torej Nezemljan dobil iz vsakega izmed teh treh temeljnih del?

Biblija je pravzaprav zbirka del različnih avtorjev iz večstoletnega razpona, zato prikazuje širok spekter človeškega odnosa do sakralnega, profanega, do ljubezni, sovraštva, moči, žena in tako naprej, skozi raznotera obdobja bližnjega vzhoda. Obenem je to poleg Homerja, Shakespeara, Danteja in Cervantesa še vedno eno osrednjih del zahodne kulture. Pri Gilgamešu mi je všeč to, da so v njem teme in motivi, ki jih še vedno raziskujem, avtorji epa pa so se ukvarjali z njimi že 2500 let pred Kristusom: strah pred smrtjo, prijateljstvo, zloraba moči, hibridi med živalmi in ljudmi, zlovesče sanjske slutnje, spopadi s pošastmi ... Poleg tega je delo, v katerem smrtnik zaluča genitalije v obraz božanstvu, že samo zato vredno branja. Ostržek pa je bil moja najljubša knjiga v otroštvu in ima še zdaj poseben prostor v mojem srcu. To je izjemno okrutna knjiga, kjer didaktični nameni prehajajo že v sadomazohistične vode, zato ustvarjajo izjemno intenzivno ozračje melanholije, tesnobe, groze in strahu. V nekaterih delih se Ostržek bere že kot Apollinaire ali pa Kafka. S

»Kaj pa je sploh pravo življenje? Deseturno visenje v pisarni, rahla rekreacija na fitnessu, spanje pred tevejem, bruhanje za gostilno?«

svojo melodramatično navezanostjo na materinski lik pa malce spominja še na Cankarja.

☞ Filmske kvize, na katerih redno zmagujete, jemljete zelo resno. Je to za vas še zabava ali pravo, resno tekmovanje – kljub ne ravno zavidanja vrednim nagradam?

Ne vem, kako zelo resno ga jemljem. Verjetno ta zagretost izhaja predvsem iz dejstva, da smo najboljši element te prireditve vseskozi udeleženci sami. Porazne nagrade kažejo neko neresnost prirediteljev. Prvič sem dobil bon za vstopnico. Mimogrede, to pravim z vsem spoštovanjem do prirediteljev. Itak.

☞ Ste živa enciklopedija. Izbrskate najbolj bizarne, obskurne in skrite zanimivosti. Nekateri bi rekli, da to kaže na pomanjkanje (pravega) življenja ...

Kaj pa je sploh pravo življenje? Deseturno visenje v pisarni, rahla rekreacija na fitnessu, spanje pred tevejem, bruhanje za gostilno? Brez skrbi, tudi s temi izkušnjami se lahko vsaj delno ponašam.

☞ Kot pisec ste najbrž tudi natančen opazovalec človeške naravi. Kaj vas pri Slovencih najbolj preseneti? Kakšen je vaš

povprečen vrstnik? Kaj določa vašo generacijo?

Ne opažam nekega povprečja med svojimi vrstniki; ljudje, s katerimi se družim, so lahko precej raznoliki po značajih. Tehnologija je vsekakor veliko bolj navzoča v naših medosebnih odnosih, kot je bila pred dvajsetimi leti. Ampak to bi verjetno lahko rekli tudi za generacijo sedemdesetih z vidika nekoga, ki je odrasčal v tridesetih. To, da več stoletij stare pripovedi vedno znova delujejo, pravzaprav kaže, da smo si ljudje tako enaki kot različni v vseh prostorih in časih. Slovenci smo nasploh narod, ki ni preveč presenetljiv, moti pa me predvsem pomanjkanje zanimanja za našo raznovrstno ustvarjalnost. Ljudje bi se morali zanimati za našo zgodovino, ljudsko kulturo in pripovedništvo onkraj partizanov, Habsburžanov, kurentov in Prešerna. V devetdesetih letih je pred kratkim umrl Jozko Šavli razburkal kulturno prizorišče z novim interpretiranjem slovenske zgodovine, slovenskih simbolov ipd. Ne pravim, da je bilo vse, kar je rekel, zgodovinsko korektno, ampak jaz sem iz njegovih knjig izvedel toliko zanimivih podrobnosti, ki jih iz prebranja običajnih strokovnih knjig ne bi. Mikija Mustra prav tako ne bere skoraj ničče razen otrok, čeprav imajo njegovi stripi super zgodbe, super like, super ilustracije. Ker se mi zdi, da sem že malo predolg, naj tole razglabljanje samo končam z naslednjo idejo: naslednjič, ko bo kateri izmed bralcev Obrazov v knjižnici, naj vzame kaj še s polic, s katerih ni vajen jemati. Naj ga pri tem vodi Božja roka!